

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625202745
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5625202745.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpeného Mgr. Samuelom Dorociakom, advokátom so sídlom 1. mája 697/26, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 42391059, proti žalovanej: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX E., zastúpenej obchodnou spoločnosťou JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, o určenie vlastníckeho práva, v konaní o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21C/68/2025-34 zo dňa 26. septembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21C/68/2025-34 zo dňa 26. septembra 2025 mení tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.09.2025 zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej, aby nijako nenakladala s osobným motorovým vozidlom Nissan Patrol, VIN: F., ev. č.: G. XXX D., a to najmä, aby toto motorové vozidlo nepredala, nedarovala, nezaťažila, resp. iným spôsobom nescudzila a nepreviedla vlastnícke právo k tomuto vozidlu alebo jeho časti v prospech tretej osoby, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Na odôvodnenie uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 11.08.2025 bola žalobcom súdu prvej inštancie doručená žaloba žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom vyššie označeného motorového vozidla. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 18.08.2025 uzatvoril v právnom postavení kupujúceho kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa stal výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla. Bezprostredne po kúpe motorového vozidla, na základe dohody medzi ním a žalovanou, nechal zaevidovať motorové vozidlo do evidencie motorových vozidiel na žalovanú. Prihlásením motorového vozidla do evidencie na žalovanú pritom nepredchádzal žiaden právny titul, na základe ktorého by došlo k prevodu vlastníckeho práva k vozidlu z neho na žalovanú. Žalovaná bola zapísaná do evidencie motorových vozidiel ako vlastníka a držiteľa predmetného motorového vozidla, avšak uvedený zápis má len evidenčný charakter a nemá z právneho hľadiska vplyv na vlastníctvo motorového vozidla. Po celú dobu pritom motorové vozidlo užíva on ako výlučný vlastníka a zároveň hradí všetky náklady spojené s motorovým vozidlom. V súčasnosti má záujem previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu na tretiu osobu, avšak z toho dôvodu, že žalovaná je zapísaná v evidencii motorových vozidiel ako vlastníka a držiteľa vozidla, nie je objektívne schopný zabezpečiť zmenu zápisu v evidencii motorových vozidiel, t. j. prehlásiť toto vozidlo na tretiu osobu. Takéto prehlásenie môže totiž vykonať iba osoba zapísaná ako držiteľ motorového vozidla v osvedčení o evidencii motorového vozidla. Za týmto účelom oslovil žalovanú, požiadal ju o poskytnutie súčinnosti pri prepise na tretiu osobu, avšak táto žalobcovi odmietla poskytnúť súčinnosť. Uvedená skutočnosť odôvodňuje na strane žalobcu existenciu naliehavého právneho záujmu na určení, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla. Bez takéhoto určenia by totiž nebol schopný administratívne previesť vlastnícke právo k motorovému vozidlu, t. j. vykonať zmenu zápisu v evidencii vozidiel na kupujúceho.

Za účelom vykonania zmeny v evidencii vozidiel potrebuje rozsudok súdu, ktorým by bolo určené, že je vlastníkom vozidla.

3. Dňa 18.09.2025 doručil žalobca súdu prvej inštancie návrh, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného, ako je vyššie uvedené. Návrh odôvodnil tým, že skutkovými tvrdeniami uvedenými v žalobe, ako aj predloženými listinnými dôkazmi spolu so žalobou dostatočným spôsobom osvedčil, že mu svedčí vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu, len pre istotu za účelom osvedčenia základu uplatneného nároku predložil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia aj čestné prehlásenie H. F. (pôvodného vlastníka vozidla), ktorý mu motorové vozidlo predal. Ďalej žalobca poukázal na uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/21/2025-41 zo dňa 21.08.2025, ktoré nadobudlo vykonateľnosť, čo do výroku I. a výroku II. dňa 01.09.2025, ktorým mu súd zakázal nakladať s predmetným motorovým vozidlom, najmä užívať toto vozidlo, premiestňovať ho alebo akúkoľvek jeho časť predať, darovať, zaťažiť, resp. iným spôsobom scudziť a previesť vlastnícke právo k tomuto vozidlu alebo jeho časti v prospech tretej osoby (výrok I.) a prikázal vydať predmetné motorové vozidlo žalovanej v nepoškodenom a celistvom stave s prihladením na jeho obvyklé opotrebenie spolu s kľúčmi a príslušenstvom do 3 dní od doručenia uznesenia. Žalobca poukázal na to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala žalovaná na Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 25.07.2025, ktorý odôvodnila tým, že je jedinou a výlučnou vlastníčkou motorového vozidla, ktoré má mať bez právneho titulu v jeho držbe a s tým, že podľa jej tvrdenia s ním disponoval bez akejkoľvek dohody, či jej súhlasu. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaná predložila osvedčenie o evidencii vozidla a evidenčnú kartu vozidla. Podľa žalobcu je toto uznesenie nezákonné, a preto podal proti nemu odvolanie. Nezákonnosť uznesenia spočívala podľa neho okrem iného v tom, že žalovaná neosvedčila základ uplatneného nároku, t. j. vlastníctvo motorového vozidla, pretože žalovaná v tomto návrhu netvrdila a ani nepreukazovala existenciu právneho titulu nadobudnutého vlastníckeho práva k vozidlu, takýto právny titul totižto neexistuje, a preto ani žalovanej nemôže svedčiť vlastníckeho práva k vozidlu. O zákonnosti uvedeného uznesenia má rozhodnúť odvolací súd. Keďže sa však jedná o neodkladné opatrenie, ktoré je vykonateľné dňom doručenia, pričom mu bola uložená povinnosť na vydanie motorového vozidla v lehote 3 dní od doručenia uznesenia, tak mal za to, že existuje objektívna potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, pretože existuje dôvodná obava, že by prípadný výkon rozhodnutia dosiahnutého v tomto konaní bol ohrozený. Žalovaná okrem iného v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že má záujem motorové vozidlo sama predať tretej osobe a on má teda dôvodnú obavu, že žalovaná pristúpi k predaju motorového vozidla bezodkladne po vydaní motorového vozidla z jeho strany žalovanej, čím by žalovaná zmarila účel tohto konania. Žalovaný poukázal na ust. § 590 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), podľa ktorého vlastnícke právo k huteľnej veci prechádza na kupujúceho okamihom odovzdania veci, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia v tejto veci pritom nebude kolidovať s neodkladným opatrením vydaným Okresným súdom Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod spis. zn. 13C/21/2025, naopak zabezpečí sa zachovanie aktuálneho právneho stavu, kedy žalovaná hoci bude mať motorové vozidlo vo svojej dispozícii nebude oprávnená previesť vlastnícke právo k nemu na tretiu osobu, a toto neodkladné opatrenie tiež zabezpečí dodržanie princípu proporcionality, t. j. strany sporu nebudú oprávnené až do okamihu právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva v tejto veci k motorovému vozidlu, t. j. do okamihu konečného vyriešenia sporu o vlastníctvo disponovať s motorovým vozidlom. Bezodkladná potreba úpravy pomerov medzi stranami sporu vyplýva z potreby zachovania rovnosti práv a obmedzení strán sporu nakladať s motorovým vozidlom.

4. Súd prvej inštancie z predložených listín zistil, že dňa 18.08.2023 uzavreli žalobca ako kupujúci a H. F. ako predávajúci kúpno-predajnú zmluvu, ktorou predávajúci predal kupujúcemu predmetné vozidlo, a to za kúpnu cenu 24.000,- eur. Z osvedčenia o evidencii - časť II. (technický preukaz) č. PK130283 vyplynulo, že predmetné osobné motorové vozidlo má ako vlastníčku vozidla zapísanú žalovanú. Žalovaná je rovnako zapísaná ako držiteľka osvedčenia, pričom toto osvedčenie bolo vydané dňa 23.10.2024. Z uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/21/2025-41 zo dňa 21.08.2025 vyplynulo, že Okresný súd Liptovský Mikuláš o návrhu žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu dňa 25.07.2025 a doplneného podaním doručeným súdu dňa 08.08.2025 rozhodol tak, že zakázal žalobcovi nakladať s predmetným osobným motorovým vozidlom, a to najmä užívať, premiestňovať alebo akúkoľvek jeho časť predať, darovať, zaťažiť, resp. iným spôsobom scudziť a previesť vlastnícke právo k tomuto vozidlu alebo jeho časti v prospech tretej osoby a súčasne prikázal žalobcovi, aby vydal toto osobné motorové vozidlo žalovanej v nepoškodenom a celistvom stave s prihladením na obvyklé opotrebenie spolu s kľúčmi a príslušenstvom do 3 dní od doručenia uznesenia o

nariadení neodkladného opatrenia, pričom súčasne poučil žalobcu, že môže podať voči žalovanej žalobu vo veci samej, ktorá sa môže týkať nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Uvedený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný žalovanou v konaní vedenom pod spis. zn. 13C/21/2025 táto odôvodnila tým, že je jedinou a výlučnou vlastníčkou uvedeného motorového vozidla, ktoré má bez právneho titulu v držbe žalobca s tým, že vozidlo je odparkované na mieste, ktoré jej nie je známe. Žalovaná v tomto návrhu uviedla, že má v úmysle v budúcnosti predat' vozidlo, a k návrhu priložila technický preukaz predmetného vozidla a evidenčnú kartu vozidla.

5. Ďalej citujúc ust. § 325 ods. 1 a 2 písm. c), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uviedol, že z ust. § 325 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 326 ods. 1 CSP vyplýva, že základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia je aspoň osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, resp. aspoň osvedčenie, že je tu obava, že výkon exekúcie bude ohrozený a zároveň (kumulatívne) aspoň osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (vo veci samej.) Osvedčenie pritom treba chápať ako spravdepodobnenie určitých skutočností, ktoré nedosahuje kvalitu dokazovania (potrebného pre rozhodnutie vo veci samej), ale pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia je postačujúce.

6. Pokiaľ ide o predpoklad dôvodnosti a trvania nároku vo veci samej (vo veci o určenie vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu v prospech žalobcu) súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento nárok je u žalobcu dôvodný a trvá, pretože zápis do evidencie vozidiel upravený v ust. § 111 a nasl. zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je priamo spojený so vznikom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, napriek tomu, že podľa uvedeného zákona sa v tomto registri zapisuje vlastníctvo k dopravným prostriedkom. Takáto výslovná právna úprava spojenia zápisu do tohto registra so vznikom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu totiž v tomto zákone absentuje, a preto treba aplikovať všeobecnejšie ust. § 133 ods. 1 OZ, podľa ktorého ak sa motorové vozidlo ako hnutelná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, pričom v tejto veci právny titul (kúpna zmluva zo dňa 18.08.2023) svedčila žalobcovi, a zápis vlastníctva žalovanej v evidencii vozidiel má len deklaratórny, evidenčný význam.

7. Súd prvej inštancie považoval tiež za osvedčený aj predpoklad potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, pretože z obsahu uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/21/2025-41 zo dňa 01.09.2025 vyplynulo, že navrhovateľka (žalovaná) v uvedenom konaní v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhlásila, že má záujem predmetné motorové vozidlo predat' tretej osobe, a teda že by v takom prípade došlo k zhoršeniu právnej pozície žalobcu až do takej miery, že by sa mu viac neoplatilo uchádzať o konečnú súdnu ochranu (v tomto konaní vo veci samej o určenie, že je vlastníkom predmetného vozidla proti žalovanej.)

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Žalovaná odvolanie odôvodnila odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Konkrétne v odvolaní uviedla, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdil, že nadobudol motorové vozidlo dňa 18.08.2023, avšak z predloženého čestného prehlásenia H. F. vyplýva, že tento motorové vozidlo prevádzal dňa 18.06.2023. Z predmetného je zrejmé, že ak aj H. F. previedol motorové vozidlo dňa 18.06.2023 na akúkoľvek osobu, táto motorové vozidlo mohla ďalej previesť. Tomu zároveň nasvedčuje aj zápis v evidencii vozidiel a tento zápis do tohto dňa nebol spochybnený. Z čestného prehlásenia tiež vyplýva, že došlo k úhrade kúpnej ceny vo výške 23.000,- eur v hotovosti, čo je v rozpore s právnym poriadkom SR pri obmedzení platieb v hotovosti. Ďalej skutočnosť tvrdená v čestnom prehlásení nie je dostatočne kvalifikovaná, keď H. F. nie je oprávnený riadne a kvalifikovane tvrdiť, kto je dnes vlastníkom, keďže svoje vlastnícke právo previedol pred viac ako dvoma rokmi. Rovnako z čestného prehlásenia vyplýva výlučne to, kto dojednával obsah a podmienky kúpno-predajnej zmluvy, a táto skutočnosť nie je v rozpore s jej tvrdeniami v konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod spis. zn. 13C/21/2025, že je jediným vlastníkom, keď žalobca je výlučne splnomocnený na dojednanie tohto nadobudnutia predmetného motorového vozidla žalovanou. Z týchto dôvodov sám žalobca, ktorý mal vozidlo v držbe, súčasťou ktorého sú aj doklady o nadobudnutí motorového vozidla, vrátane kúpnej zmluvy, túto účelovo nepredložil, lebo táto by bola v rozpore s jeho tvrdeniami. Žalovaná ďalej poukazovala na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod

spis. zn. 13C/21/2025 bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého mal žalobca vydať predmetné vozidlo a toto nescudzíť, avšak tak sa doposiaľ nestalo aj napriek niekoľkým výzvam. Preto mala žalovaná za to, že ten kto nesplní súdom stanovenú a uloženú povinnosť, nemôže žiadať o ochranu súdu v tej istej veci. Ako dôkaz o ňou tvrdených skutočnosti žalovaná predložila potvrdenie Okresného súdu Banská Bystrica pod spis. zn. 7Ek/369/2025 o prijatí návrhu na vykonanie exekúcie spočívajúcej v nepeňažnom plnení, a to vydaní motorového vozidla. K dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia napokon žalovaná uviedla, že predmetné neodkladné opatrenie nie je vykonateľné, keď nemá motorové vozidlo v dispozícii, a preto nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia bolo predčasné. Nariadenie neodkladného opatrenia by malo zmysel a bolo by ho možné vykonať v prípade, ak by exekúcia bola úspešná a ona by mala predmetné vozidlo v dispozícii. V tomto čase ju súd prvej inštancie zaviazal k nespĺniteľnej podmienke.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril a odvolaciemu súdu nebolo predložené ani žiadne iné podanie strán produkované v odvolacom konaní.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - žalovanou, v neprospech ktorej bolo uznesením súdu prvej inštancie rozhodnuté a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], preskúmal odvolaním žalovanej napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, t. j. v celom rozsahu, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.09.2025 zamietol.

12. Odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za dôvodné, pričom sa stotožnil s odvolacou námietkou, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. c) CSP].

13. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

14. Súd prvej inštancie na podklade skutkového stavu zisteného zo žalobcom predložených listinných dôkazov nesprávne právne posúdil naplnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Ako uviedol súd prvej inštancie všeobecným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je to, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami a že je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, ktorá môže byť dočasná, alebo aj trvalá. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej.

16. Žalobca sa žalobou vo veci samej domáha ochrany ním tvrdeného vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, pričom neodkladným opatrením navrhol uložiť povinnosť nenakladať s predmetným motorovým vozidlom [§ 325 ods. 2 písm. c) CSP] na ochranu jeho vlastníckeho práva.

17. Odvolací súd mal však za to, že žalobca doposiaľ v spore hodnoverne neosvedčil uplatnený nárok, ktorému požadoval poskytnúť predbežnú ochranu formou neodkladného opatrenia, t. j. hodnoverne neosvedčil vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu. Žalobca síce preukázal, že uzavrel ako kupujúci s H. F. ako predávajúcim kúpno-predajnú zmluvu datovanú dňa 18.08.2023, ktorej predmetom bol predaj predmetného motorového vozidla za cenu 24.000,- eur. Podľa zmluvy (čl. IV) sa zmluvné strany dohodli, že vlastníctvo k predmetu kúpy prejde z predávajúceho na kupujúceho a) po prepise predmetu zmluvy z predávajúceho na kupujúceho a b) po zaplatení kúpnej ceny. Z čestného prehlásenia H. F. zo dňa 11.09.2025 vyplynulo, že žalobca mu vyplatil kúpnu cenu a žalobcovi predmetné motorové vozidlo odovzdal a žalobca je jeho vlastníkom. Z uvedeného je možné v spojení s ust. čl.

IV kúpno-predajnej zmluvy vyvodíť, že žalobca bol aj ako vlastník predmetného motorového vozidla zapísaný do evidencie vozidiel a do osvedčenia o evidencii. V ďalšom je nesporné, že toho času je ako vlastník a držiteľ predmetného motorového vozidla zapísaná v evidencii vozidiel a v osvedčení o evidencii žalovaná, a to odo dňa 23.10.2024. Zmena v evidencii vozidiel je vykonávaná orgánom Policajného zboru, ak o to požiada vlastník vozidla zapísaný v osvedčení o evidencii alebo vlastník vozidla, ktorý hodnovernými dokladmi preukáže spôsob nadobudnutia vlastníctva vozidla a plnenie s tým súvisiacich povinností (§ 118 zákona č. 8/2009 Z. z.). Z uvedeného mal odvolací súd osvedčené, že viac ako rok po uzavretí kúpno-predajnej zmluvy (teda nie bezprostredne, ako to tvrdil žalobca), na podklade ktorej mal žalobca nadobudnúť predmetné motorové vozidlo, došlo k prepisu vlastníctva a držby k predmetnému motorovému vozidlu v evidencii vozidiel na žalovanú, a to buď na podklade žiadosti žalobcu, alebo žalovanej, ktorá by bola musela preukázať spôsob nadobudnutia predmetného vozidla od žalobcu. K zmene zápisu vlastníctva predmetného motorového vozidla by tak bez žiadosti žalobcu alebo preukázania spôsobu nadobudnutia motorového vozidla žalovanou nemohlo dôjsť. Následná zmena v zápise vlastníctva a držby predmetného vozidla na žalovanú tak zatiaľ osvedčuje skôr vlastníckemu právu žalovanej. Žalobca nijakým spôsobom racionálne nevysvetlil dôvod ním tvrdeného formálneho prepisu vlastníctva predmetného vozidla v evidencii vozidiel na žalovanú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že k prevodu hnutelnej veci či už kúpnu alebo darovacou zmluvou, prípadne inou scudzovacou zmluvou nie je potrebné, aby došlo aj k fyzickému odovzdaniu predmetu prevodu.

18. Zároveň mal odvolací súd za to, že žalobca neosvedčil ani potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP) mal nesporne predmetné motorové vozidlo vo svojej fyzickej dispozícii, keďže nesplnil povinnosť uloženú mu vykonateľným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/21/2025-41 zo dňa 21.08.2025 vydať predmetné motorové vozidlo žalovanej (výrok II. uznesenia). Na podklade odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/21/2025-41 zo dňa 21.08.2025 Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. k. 7Co/186/2025-116 zo dňa 09.12.2025 uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 13C/21/2025-41 zo dňa 21.08.2025 vo výroku II. zmenil tak, že návrh žalovanej v tejto časti (o uloženie povinnosti vydať predmetné motorové vozidlo) zamietol. Ak bolo (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) predmetné motorové vozidlo vo fyzickej dispozícii žalobcu, je si len ťažko možno predstaviť, že by žalovaná mohla s týmto vozidlom reálne disponovať (scudzíť či poskytnúť ako zábezpeku záväzku), t. j. že by zmluvný nadobúdateľ uzavrel zmluvu na prevod tohto motorového vozidla bez toho, aby sa dostalo do jeho fyzickej držby a mal možnosť ho ohliadnuť pred prevodom, resp. by niekto prijal motorové vozidlo ako záloh, či iné zabezpečenie svojej pohľadávky bez toho, aby mal vôbec možnosť sa oboznámiť s jeho stavom.

19. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc dôvodnosť odvolania žalovanej, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.09.2025 zamietol.

20. Vzhľadom na to, že prebieha konanie vo veci samej (o žalobe o určenie vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu), a teda toto rozhodnutie odvolacieho súdu nemá charakter rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, odvolací súd nerozhodoval o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania tak rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

21. Záverom odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že jeho závery uvedené v tomto uznesení akýmkoľvek neprejudikujú rozhodnutie súdu vo veci samej.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].